

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJA

SPRENDIMAS

2026 m. birželio 2 d. Nr. 21RE-
(AG-252/05-2026)
Vilnius

Lietuvos administracinių ginčų komisija (toliau – Komisija), susidedanti iš narių Danutės Kulikauskienės, Vytauto Kurpuveso (pranešėjas) ir Ingos Lipnickienės (Komisijos posėdžio pirmininkė),

rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo skundą dėl Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos 2026-02-18 atsakymo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė :

Pareiškėjas Komisijos prašo panaikinti Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (toliau – ir Valdyba, Sodra) 2026-02-18 raštą (atsakymą į 2026-02-13 paklausimą Nr. ADIS-4707505, kuriuo pareiškėjui patvirtinta prievolė mokėti privalomojo sveikatos draudimo (toliau – PSD) įmokas pagal Lietuvos Respublikos sveikatos draudimo įstatymo (toliau – SDĮ) 6 straipsnio 8 dalį), ir įpareigoti Sodrą per 30 dienų priimti naują, teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą.

Paaaiškino, kad iki (*duomenys neskelbtini*) gyveno Lietuvoje kaip kvalifikuoto specialisto sutuoktinis. Tačiau nuo (*duomenys neskelbtini*) pareiškėjas turi savarankišką laikinojo gyvenimo leidimą humanitariniais pagrindais pagal Lietuvos Respublikos įstatymo dėl užsieniečių teisinės padėties (toliau – UTPI) 40 straipsnio 1 dalies 8 punktą. Nuo šios datos pareiškėjo teisė gyventi Lietuvoje grindžiama savarankišku teisiniu pagrindu. Šis leidimas nėra išduotas kaip šeimos nariui pagal sutuoktinės leidimą dirbti Lietuvoje. Nepaisant to, Sodra ir toliau priskaičiavo PSD įmokas, remdamasi tuo, kad pareiškėjas yra „draudžiamąjo sutuoktinis“.

Pareiškėjas taip pat paaaiškino, kad šiuo metu nedirba, nevykdo ekonominės veiklos ir nėra registruotas Užimtumo tarnyboje prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (toliau – UŽT). Pagal Sodros REP.41 ataskaitą (2026-03-11) pareiškėjui priskaičiuota (*duomenys neskelbtini*) PSD įmokų už laikotarpius: 2024-07-01–2025-02-28 ir 2025-10-01–2026-02-28. Iš šios sumos jau sumokėjo (*duomenys neskelbtini*). Likusi nurodyta skola – (*duomenys neskelbtini*). Laikotarpiu 2025-03-01–2025-09-30 įmokos nebuvo priskaičiuotos, nors faktinė situacija iš esmės nesikeitė.

Sodra 2026-02-18 atsakyme nurodė, kad Valstybinės ligonių kasos prie Sveikatos apsaugos ministerijos (toliau – VLK) sistemoje pareiškėjo statusas yra „draudžiamąjo sutuoktinis arba partneris“ (SDĮ 6 straipsnio 8 dalis). Tačiau atsakyme nėra nurodytas konkretus draudžiamasis asmuo, kurio sutuoktiniu pareiškėjas laikomas, ir jo draudimo laikotarpis.

Sodros EGASSUV03 ataskaitoje (2026-03-11) nurodyta, kad apdraustųjų registre informacijos apie pareiškėjo draudimo laikotarpius nėra nė vienai dienai per visą laikotarpį 2023-07-01–2026-03-11. VLK sistemoje statusas buvo rodomas kaip „Asmuo nedraustas“.

Sodros specialistas 2025-11-05 konsultacijos metu paaaiškino, kad „įmokos neskaiciuojamos ir draudimas negalioja“. Konsultacija suformavo pagrįstus lūkesčius, kad įmokos nėra. Tačiau vėliau

ši pozicija buvo pakeista be papildomo pagrindimo. Pozicijos pakeitimas be naujų aplinkybių pažeidžia teisinio tikrumo principą.

Pareiškėjui kyla esminis klausimas – ar PSD įmokos galėjo būti toliau priskaičiuojamos po (*duomenys neskelbtini*), kai jo teisinis statusas Lietuvoje tapo savarankiškas ir nebebuvo susijęs su sutuoktinės darbu ar jos draudimu. Nuo (*duomenys neskelbtini*) pareiškėjas turi savarankišką humanitarinį statusą. Pagal SDĮ 5 straipsnio 5 dalies 4 punktą, tokio statuso asmenims teikiama būtinoji medicinos pagalba.

Pagal Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAĮ) 8 straipsnį sprendimas turi būti motyvuotas. Sodra neįvardijo konkretaus asmens, per kurį pareiškėjas yra draustas, todėl sprendimas laikytinas nepagrįstu.

Valdyba atsiliepime prašo skundą atmesti kaip nepagrįstą. Paaiškino, jog 2026-02-13 pareiškėjas pateikė paklausimą Valdybai, prašydamas paaiškinti, kuo grindžiama jo PSD įmokų prievolė. Valdyba 2026-02-18 atsakyme paaiškino, kad jis Migracijos departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos (toliau – Departamentas) pateiktais duomenimis turi laikiną leidimą gyventi Lietuvoje, o VLK duomenimis pareiškėjo statusas yra draudžiamąjį sutuoktinis arba partneris. Taip pat buvo paaiškinta, kad vadovaujantis SDĮ 6 straipsnio 1 dalies 8 punktu PSD yra draudžiami asmenų, nurodytų šios dalies 1 ir 2 punktuose, sutuoktiniai arba asmenys, su kuriais yra sudaryta registruotos partnerystės sutartis, ir (arba) nepilnamečiai jų šeimos nariai, turintys leidimą laikinai gyventi Lietuvoje (toliau – LR) arba Sąjungos piliečio šeimos nario leidimo gyventi šalyje kortelę, patvirtinančią jo teisę laikinai gyventi LR.

SDĮ 17 straipsnio 11 dalis nustato, kad asmenys, nepriskiriami šio straipsnio 2–10 dalyse ir šio Įstatymo 6 straipsnio 4 dalyje išvardytiems asmenims, kas mėnesį moka už save 6,98 procento minimaliosios mėnesinės algos, galiojančios mėnesio, už kurį mokama įmoka, paskutinę dieną, dydžio PSD įmokas.

Pareiškėjo sutuoktinė nuo (*duomenys neskelbtini*) dirbo pagal darbo sutartį, o nuo (*duomenys neskelbtini*) iki šiol vykdo individualią veiklą, jis turėjo nuo (*duomenys neskelbtini*) išduotą leidimą laikinai gyventi Lietuvoje, todėl pareiškėjas nuo (*duomenys neskelbtini*) kas mėnesį turėjo mokėti PSD įmokas (6,98 procento minimaliosios mėnesinės algos, galiojančios mėnesio, už kurį mokama įmoka, paskutinę dieną, dydžio) SDĮ 6 straipsnio 1 dalies 8 punkto pagrindu. PSD įmokos pareiškėjui buvo priskaičiuotos laikotarpiu nuo 2024-07-01. SDĮ 6 straipsnio 1 dalies 2 punktas nurodo leidimą laikinai gyventi LR turinčius užsieniečius (išskyrus šios dalies 5 punkte nurodytus asmenis), kurie dirba LR. Sąvoka „dirba“ apima tiek darbą pagal darbo sutartį, tiek individualios veiklos vykdymą.

Pareiškėjas nurodė, kad nuo (*duomenys neskelbtini*) turi savarankišką leidimą laikinai gyventi Lietuvoje humanitariniais pagrindais pagal UTPĮ 40 straipsnio 1 dalies 8 punktą. Tačiau SDĮ 6 straipsnio 1 dalies 8 punktas nurodo kaip pagrindą privalomai draustis sveikatos draudimu bet kokią leidimą laikinai gyventi, nediferencijuodamas, kokių pagrindu (bendruoju ar humanitariniu) jis yra išduotas.

Pareiškėjas teigia, kad 2026-02-18 atsakyme nenurodytas konkretus draudžiamasis asmuo, kurio sutuoktiniu jis laikomas, ir jo draudimo laikotarpis. Tačiau pareiškėjo 2026-02-13 paklausime buvo tik prašoma nurodyti PSD įmokų prievolės pagrindą, nebuvo prašyta nurodyti duomenų apie sutuoktinę.

Fondo valdybos specialistės 2025-11-05 konsultacija iš esmės buvo teisinga, nes PSD yra draudžiami leidimą laikinai gyventi LR turintys užsieniečiai, kurie dirba LR. Ši konsultacija tik nebuvo visapusiška, nes specialistė nepaminėjo specialiojo leidimą laikinai gyventi LR turinčių užsieniečių privalomojo sveikatos draudimo pagrindo, t. y. nebuvo nurodytas nuo 2024-07-01 įsigaliojęs naujas minėtos kategorijos užsieniečių PSD pagrindas – kai jie yra asmenų, nurodytų SDĮ 6 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose, sutuoktiniai.

VAĮ 2 straipsnio 5 dalyje nurodyta, kad administracinis sprendimas – teisės aktų reglamentuotu būdu ir (ar) forma išreikšta vienkartinė viešojo administravimo subjekto valia dėl teisės taikymo, privaloma ir skirta konkrečiam asmeniui ar individualiai apibrėžtai asmenų grupei. Pareiškėjo skundžiamas atsakymas į paklausimą nėra administracinis sprendimas, kuriame išreikšta

Valdybos valia dėl teisės taikymo, privaloma ir skirta pareiškėjui. Atsakymo į pareiškėjo paklausimą panaikinimas nepakeistų pareiškėjo teisinės padėties, nes teisinės pasekmės jam sukėlė ne minėtas atsakymas, o Valdybos Panevėžio skyriaus, kuris administruoja pareiškėjo PSD įmokas, veiksmai priskaičiuojant ir išieškant PSD įmokas.

Valdybos nuomone, 2026-02-18 atsakymas yra teisingas ir pagrįstas, todėl pareiškėjo skunde nurodyti argumentai nesudaro pagrindo jį panaikinti.

Pareiškėjas papildomai paaiškino, kad atkreipia dėmesį į esminę faktinę aplinkybę: visą ginčo laikotarpį – iki individualios veiklos pažymos įgijimo (duomenys neskelbtini) – oficialiose sistemose nebuvo registruotas kaip apdraustasis privalomuoju sveikatos draudimu. Tai patvirtina VLK sistemos (dpsdr.vlk.lt) ekrano kopija: statusas – „Asmuo nedraustas“. Tik įgijus individualios veiklos pažymą (duomenys neskelbtini), pareiškėjo statusas VLK sistemoje pasikeitė. Iki tos dienos pareiškėjas negalėjo pasinaudoti sveikatos priežiūros paslaugomis – bandant prisirašyti prie poliklinikos buvo atsisakyta tai padaryti, nes oficialiose sistemose nebuvo registruotas kaip apdraustasis. Valdyba reikalavo ir priverstinai išieškojo PSD įmokas už laikotarpį, kuriuo oficialiuose registruose nebuvo laikomas apdraustuoju. Pareiškėjas pažymi, jog ginčo apimtis apsiriboja laikotarpiu iki (duomenys neskelbtini); PSD įmokų prievolės nuo (duomenys neskelbtini) jis neginčija.

Skundas tenkintinas

Ginčas byloje kilo dėl Valdybos 2026-02-18 pareiškėjui pateikto atsakymo į 2026-02-13 prašymą.

Nustatyta, kad pareiškėjas 2025-11-05 internetu „Mano Sodra“ portale konsultavosi su Sodros specialiste dėl PSD. Pareiškėjui paaiškinta, kad trečiųjų šalių piliečiams sveikatos draudimo įmokos yra skaičiuojamos tik tada, kai yra vykdoma veikla; pareiškėjo atveju, jis nevykdo jokios veiklos ir sveikatos draudimo įmokos neskaičiuojamos, sveikatos draudimas negalioja; kol pareiškėjas buvo registruotas kaip sutuoktinis, jam buvo priskaičiuojamos įmokos ir jos nurašomos iš sąskaitos; kai leidimas gyventi pasikeitė, kol pareiškėjas nevykdo veiklos, įmokos nepriskaičiuojamos ir sveikatos draudimas negalioja; šiai dienai, kad galėtų sveikatos draudimas, reikia, kad būtų vykdoma savarankiška veikla arba būtų dirbama pagal darbo sutartį.

Pareiškėjas 2026-02-13 prašymu vėl kreipėsi į Sodrą. Nurodė, kad atsakyme PSD įmokų prievolė grindžiama SDĮ 6 straipsnio nuostata, taikoma Lietuvoje dirbančių specialistų iš trečiųjų šalių šeimos nariams. Tačiau nuo 2025 m. birželio mėnesio pareiškėjas turi leidimą laikinai gyventi humanitariniais pagrindais; jo dabartinis teisinis statusas nėra grindžiamas šeimos nario statusu ar užsieniečio, dirbančio Lietuvoje, leidimu. Todėl prašė: aiškiai nurodyti, ar PSD prievolė jam taikoma kaip šeimos nariui pagal 6 straipsnį; jei taip – nurodyti konkretų teisinį pagrindą, kuriuo laikoma, kad humanitarinis leidimas gyventi patenka į šią kategoriją; jei ne – paaiškinti, koku konkrečiu teisiniu pagrindu jam priskaičiuojamos PSD įmokos po (duomenys neskelbtini) mėnesio; atlikti PSD įmokų perskaičiavimą pagal faktinį ir teisinį statusą nuo (duomenys neskelbtini) mėnesio, atitinkamai panaikinti nepagrįstai priskaičiuotą PSD įsiskolinimą ir (jei susidaro permoka) grąžinti arba įskaityti permoką.

Valdyba 2026-02-18 portale „Mano Sodra“ pateikė atsakymą, jog Departamento pateiktais duomenimis pareiškėjas turi suteiktą laikiną leidimą gyventi Lietuvoje iki (duomenys neskelbtini). VLK pateiktais duomenimis jo statusas yra „Draudžiamąjo sutuoktinis arba partneris“. Vadovaujantis nuo 2024-07-01 įsigaliojusio SDĮ 6 straipsnio 8 dalimi, LR nuolat gyvenančių ar laikiną leidimą gyventi LR turinčių užsieniečių, kurie dirba Lietuvoje sutuoktiniai ar partneriai, turintys leidimą laikinai gyventi LR, turi prievolę kas mėnesį patys už save mokėti 6,98 procento minimaliosios mėnesinės algos PSD įmokas, kaip savarankiškai PSD besidraudžiantys asmenys, ir turi teisę gauti PSD fondo biudžeto lėšomis kompensuojamą sveikatos priežiūrą. Papildomai informavo, kad 2026-02-18 duomenimis, Valstybinio socialinio draudimo fondo biudžetui pareiškėjas skolingas (duomenys neskelbtini) už laikotarpį nuo 2025-10-01 iki 2026-01-31 priskaičiuotas PSD įmokas.

Pareiškėjas su Sodros pateiktu išaiškinimu nesutinka, teigia, kad ginčo esmė – ar PSD įmokos galėjo būti toliau priskaičiuojamos po (*duomenys neskkelbtini*), kai jo teisinis statusas Lietuvoje tapo savarankiškas ir nebebuvo susijęs su sutuoktinės darbu ar jos draudimu. Pareiškėjo teigimu, tokio statuso asmenims teikiama būtinoji medicinos pagalba.

Byloje nustatyta, kad pareiškėjui (*duomenys neskkelbtini*) išduotas Leidimas laikinai gyventi LR. Leidime nurodyta, kad jis išduotas remiantis UTPĮ 40 straipsnio 1 dalies 8 punktu. Šioje teisės normoje nustatyta, kad leidimas išduodamas ar keičiamas, jei <...> užsienietis negali išvykti iš LR arba negali grįžti į kilmės valstybę dėl šio Įstatymo 130¹ straipsnyje nurodytų aplinkybių, arba užsieniečio negalima grąžinti į užsienio valstybę, arba išsiųsti iš LR šio įstatymo 130 straipsnio 1, 2, 4 dalyse nurodytais atvejais, arba užsieniečio išsiuntimo iš LR vykdymas sustabdytas dėl šio Įstatymo 132 straipsnio 1 dalyje nurodytų aplinkybių.

Kaip minėta, 2026-02-18 atsakyme Valdyba remiasi SDĮ 6 straipsnio 8 dalimi, tačiau tokios dalies 6 straipsnyje nėra. Iš atsiliepiamo teiginių darytina išvada, kad turėtas mintyje SDĮ 6 straipsnio 1 dalies 8 punktas.

SDĮ 6 straipsnio 1 dalyje išvardinti asmenys, kurie draudžiami privalomuoju sveikatos draudimu, tarp jų 8 punkte įvardinti asmenys, kurie yra asmenų, nurodytų šios dalies 1 ir 2 punktuose, sutuoktiniai arba asmenys, su kuriais yra sudaryta registruotos partnerystės sutartis, ir (arba) nepilnamečiai jų šeimos nariai, turintys leidimą laikinai gyventi LR arba Sąjungos piliečio šeimos nario leidimo gyventi šalyje kortelę, patvirtinančią jo teisę laikinai gyventi LR.

Komisija vertina, jog vien ši teisės norma nepagrindžia, jog pareiškėjui yra privaloma mokėti PSD – ji yra bendro pobūdžio, nurodanti kokie asmenys yra draudžiami PSD. Tačiau šioje teisės normoje nėra nustatyta, kad joje nurodyti asmenys turi patys mokėti PSD įmokas. Juolab, kad pareiškėjas prašė Sodros nurodyti konkretų teisinį pagrindą, kuriuo laikoma, kad humanitarinis leidimas gyventi patenka į šeimos nario kategoriją. Tačiau šiuo klausimu Valdyba atsakyme visiškai nepasisakė ir nepaaikšino, kodėl pareiškėjo minimas leidimas, išduotas humanitariniais pagrindais, nesuteikia teisės nemokėti PSD. Nors Sodra atsiliepime teigia, kad jos atsakymas nesukelia teisinių pasekmių, nes buvo suteikta tik konsultacija, visų pirma, pažymėtina, kad ši konsultacija (atsakymas) neatitinka VAI 3 straipsnyje įtvirtinto išsamumo principo. Antra, pareiškėjas suformulavo aiškų prašymą „atlikti PSD įmokų perskaičiavimą pagal faktinį ir teisinį statusą nuo (*duomenys neskkelbtini*) mėnesio, atitinkamai panaikinti nepagrįstai priskaičiuotą PSD įsiskolinimą ir (jei susidaro permoka) grąžinti arba įskaityti permoką“. Toks prašymas reiškia, kad jis prašė jo atžvilgiu ne tik konsultacijos (paaikškinimo), bet prašė priimti administracinį sprendimą VAI 2 straipsnio 5 dalies prasme (teisės aktų reglamentuotu būdu ir (ar) forma išreikšta vienkartinė viešojo administravimo subjekto valia dėl teisės taikymo, privaloma ir skirta konkrečiam asmeniui). Valdyba pareiškėjui nenurodė, kad ji priima sprendimą įmokų neperskaičiuoti ar atsisako įskaityti (grąžinti) permokas. Tokio turinio atsakymo pateikimas šiuo atveju nėra laikomas tinkamu. Kitaip tariant, ta aplinkybė, kad Valdyba atsakė tik informacinio pobūdžio raštu (kuris, dar kartą pabrėžtina, yra neišsamus ir tinkamai nemotyvuotas), nereiškia, kad ji tinkamai kvalifikavo pareiškėjo kreipimąsi ir pateikė atsakymą (sprendimą), atitinkantį prašymo (skundo) turinį.

Valdyba atsiliepime nurodo, kad atsakymo į paklausimą panaikinimas nepakeistų pareiškėjo teisinės padėties, nes teisinės pasekmės jam sukėlė ne minėtas atsakymas, o Valdybos Panevėžio skyriaus, kuris administruoja pareiškėjo PSD įmokas, veiksmai priskaičiuojant ir išieškant PSD įmokas. Taigi tokiu teiginiu tik patvirtina, jog pareiškėjui pateikė atsakymą, o ne administracinį sprendimą dėl kreipimosi, kuriuo iš esmės ir buvo skundžiamasi Valdybos Panevėžio skyriaus veiksmais, priskaičiuojant ir išieškant įmokas. Pareiškėjas prašė atlikti PSD įmokų perskaičiavimą, panaikinti PSD įsiskolinimą ir (jei susidaro permoka) grąžinti arba įskaityti permoką. Pažymėtina, kad Valdybai teisės aktais suteikta kompetencija nagrinėti skundus dėl Valdybos teritorinių skyrių veiksmų ir sprendimų. Šiuo atveju Valdyba (jei skundo nagrinėjimas yra priskirtas jos kompetencijai) pagal pareiškėjo kreipimosi turinį, kuris, atsižvelgiant į suformuluotus reikalavimus, laikytinas skundu, turėjo priimti administracinį sprendimą (VAI 10 straipsnis) arba, tuo atveju, jei skundo reikalavimų nagrinėjimas jai nepriskirtinas, persiųsti skundą nagrinėti pagal kompetenciją (VAI 11 straipsnio 4 dalis).

VAĮ 10 straipsnyje nurodyta, kad administraciniame sprendime turi būti nurodyta: administracinį sprendimą priėmusio viešojo administravimo subjekto pavadinimas; 2) administracinio sprendimo data; 3) administraciniam sprendimui suteiktas registracijos numeris; 4) atliekamas tvarkomasis veiksmas arba asmenims nustatytos teisės ir (ar) pareigos; 5) administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės; 6) administracinio sprendimo motyvai; 7) administracinio sprendimo apskundimo tvarka, nurodant konkrečią skundą nagrinėjančią instituciją ar įstaigą, skundo padavimo terminą ir teisės aktą, reglamentuojantį apskundimo tvarką; 8) administracinį sprendimą priėmusio asmens vardas, pavardė ir pareigos. Aiškindamas šias VAĮ nuostatas Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) yra pažymėjęs, kad administraciniame akte turi būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi priimdamas administracinį aktą; motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas. Ši teisės norma siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų, jog jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės aktų reikalavimus, taip pat su gero administravimo principu, kurių viešojo administravimo subjektas privalo laikytis. Visiškai nesilaikant minėtų nuostatų ar laikantis tik iš dalies, kyla pagrįsta abejonė dėl tokio administracinio akto teisėtumo bei pagrįstumo, įgalinanti teismą, nagrinėjančią tokią bylą, skundžiamą viešojo administravimo subjekto individualų administracinį aktą panaikinti (žr., pvz., 2012-03-22 nutartį administracinėje byloje Nr. A502-212/2012, 2015-09-02 nutartį administracinėje byloje Nr. A-2760-492/2015 ir kt.). Motyvai dėl priimto administracinio akto privalo būti išdėstyti priimtame akte, nes viešojo administravimo subjektui tenkanti pareiga motyvuoti savo priimamus sprendimus negali būti perkelta teisingumą vykdančiai institucijai (žr., pvz., LVAT 2014-03-25 sprendimą administracinėje byloje Nr. A⁵⁵⁶-34/2014). Sprendimo priėmimo motyvų nurodymas teismo proceso metu neturi būti vertinamas ir nedaro įtakos nemotyvuoto viešojo administravimo subjekto priimto sprendimo teisėtumui (žr., pvz., 2015-01-08 nutartį, priimtą administracinėje byloje Nr. A-l-502/2015; 2015-03-31 nutartį, priimtą administracinėje byloje Nr. A-1536-662/2015).

Komisija negali atlikti Valdybai nustatytos pareigos motyvuoti sprendimą bei išsamiai pasisakyti dėl įmokų (ne)perskaičiavimo. Būtent Valdyba, atsižvelgdama į pareiškėjo prašymo turinį, privalėjo priimti motyvuotą ir aiškų sprendimą, kuris atitiktų VAĮ 10 straipsnyje nustatytus reikalavimus. Atsiliepime nurodomi papildomi motyvai neturi įtakos sprendžiant dėl atsakymo teisėtumo (pagrįstumo).

Apibendrinant, 2026-02-18 atsakymas neatitinka VAĮ 10 straipsnyje nustatytų reikalavimų, tame tarpe, nėra tinkamai motyvuotas faktinėmis aplinkybėmis ir teisiniu reglamentavimu. Kadangi Valdyba turėjo priimti VAĮ 10 straipsnio reikalavimus atitinkantį administracinį sprendimą, todėl skundžiamas atsakymas yra neteisėtas iš esmės ir yra naikintinas. Kartu tenkinamas išvestinis reikalavimas dėl įpareigojimo priimti teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 3 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a :

panaikinti Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos 2026-02-18 raštą (atsakymą į pareiškėjo 2026-02-13 paklausimą Nr. ADIS-4707505), įpareigoti ją iš naujo išnagrinėti pareiškėjo 2026-02-13 paklausimą Nr. ADIS-4707505 ir priimti naują, teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo bylos šalys turi teisę apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Inga Lipnickienė

Komisijos nariai

Danutė Kulikauskienė

Vytautas Kurpuvesas